

KHẢO SÁT CÁC YẾU TỐ ẢNH HƯỞNG ĐẾN SỰ XUẤT HIỆN, DẤU HIỆU LÂM SÀNG VÀ CẬN LÂM SÀNG CỦA BỆNH VIÊM RUỘT DO PARVOVIRUS Ở CHÓ

Nguyễn Thành Luân¹, Nguyễn Quốc Minh¹, Phạm Thị Hải Hà^{2*}

*Tác giả liên hệ email: pthha@ntt.edu.vn

TÓM TẮT

Viêm ruột do canine parvovirus type II (CPV-2) là một bệnh rất dễ lây lan và có tỷ lệ chết cao ở chó. Trong nghiên cứu này, số chó có kết quả dương tính với xét nghiệm kháng nguyên CPV-2 (CPV Ag+) chiếm 28,85% (30/104 ca nghi bệnh theo triệu chứng lâm sàng). Tỷ lệ nhiễm bệnh theo các yếu tố ảnh hưởng giữa giống chó nội (56,67%) và giống chó ngoại (43,33%), chó đực (50%) và chó cái (50%) là không có sự khác biệt có ý nghĩa thống kê. Tuy nhiên, tỷ lệ nhiễm bệnh xảy ra ở chó dưới 6 tháng tuổi cao hơn đáng kể ($p < 0,05$) so với chó trên 6 tháng tuổi. Kết quả khảo sát các biểu hiện lâm sàng cho thấy tần suất ói mửa là 73,33%; sốt là 90%; trầm cảm là 70%; bỏ ăn là 100%; tuy nhiên tính chất phân khác nhau; phân lỏng (13,33%), phân nhày (66,67%), phân lẫn máu (20%). Tỷ lệ điều trị khỏi bệnh ở nhóm chó bệnh là 56,67% với liệu pháp điều trị chủ yếu là sử dụng kháng sinh, bù nước, bù khoáng, tăng đề kháng và chăm sóc hỗ trợ. Trong khi đó, chó dương tính với CPV Ag+ không điều trị khỏi (chết, 40%) xuất hiện bệnh tích ở các cơ quan như ruột, lách và gan gồm sưng, xung huyết, xuất huyết và hư hại, bong tróc tế bào niêm mạc ruột, tương thích với các kết quả cận lâm sàng như giảm bạch cầu (80% số chó nhiễm), giảm hồng cầu (86,67%), giảm hemoglobin (80%), giảm hematocrit (66,67%). Bên cạnh đó, nhóm chó dương tính với CPV Ag+ được ghi nhận liên quan đến việc chưa tiêm vaccin (86,67%) hoặc tiêm không theo đúng liệu trình (13,33%). Đặc biệt, chó đã tiêm vaccin đầy đủ không ghi nhận nhiễm CPV-2 trong nghiên cứu này. Do đó, để hạn chế tỷ lệ mắc bệnh và chết do CPV-2 gây ra, công tác tiêm phòng cần được đẩy mạnh. Các nghiên cứu tiếp theo cần thực hiện để khảo sát thêm các yếu tố khác như vị trí địa lý, đồng nhiễm, và phân biệt các kiểu huyết thanh của CPV-2.

Từ khóa: Thiếu máu, huyết học, parvovirus ở chó, viêm ruột, tiêm chủng.

Investigation on factors affecting to occurrence, subclinical and clinical signs of enteritis caused by parvovirus in dog

Nguyen Thanh Luan, Nguyen Quoc Minh, Pham Thi Hai Ha

SUMMARY

Canine parvovirus enteritis is one of the most contagious and fatal diseases caused by parvovirus type 2 (CPV-2) in dogs in the worldwide. The acute enteritis is the most common manifestation of the disease mainly on the intestinal tract and causing vomiting, diarrhea and fever. In this study, 28.85% enteritis dogs were positive with CPV-2 antigen test kit (CPV Ag+) (30/104 in total clinical enteritis). The CPV-2 infection was not statistically different between indigenous dog breeds (56.67%) and exotic dog breeds (43.33%), the male dogs (50%) and the female dogs (50%). However, the incidence of infection in the dogs under 6 months of age was significantly higher ($p < 0.05$) than in the dogs over 6 months of age. The results of identifying clinical manifestations in the positive dogs with CPV Ag+ showed that vomiting, fever, depression and anorexia were 73.33%, 90%, 70%, and 100%, respectively. In addition, diarrhea

¹ Viện Khoa học ứng dụng HUTECH, Đại học Công nghệ Tp. Hồ Chí Minh (HUTECH)

² Viện Kỹ thuật công nghệ cao NTT, Trường Đại học Nguyễn Tất Thành

symptoms were different distinguished by liquid stools (13.33%), mucus stools (66.67%), and bloody stools (20%). The rate of recovered dogs by medical treatment, such as: administration of fluid to replenish hydration, early nutritional support, antiemetics, broad-spectrum antibiotics were 56.67%. Whereas CPV Ag+ positive dogs were died (40%) and showed the appearance of the lesions in the organs, such as: intestines, spleen and liver and histological appearance included swelling, congestion, bleeding and damage of intestinal mucosa cells in consistent with the subclinical results of leukopenia (80% of CPV-2 infection dogs), decrease in number of red blood cells (86.67%), hemoglobin (80%) and hematocrit (66.67%). In particular, the CPV Ag+ positive dogs were related to non-vaccination (86.67%) or in-completed vaccination (13.33%). Also, the completed vaccination dogs were not infected with CPV-2 in this study. Thus, vaccination activities should be promoted to prevent the infection and mortality caused by CPV-2. Further studies need to investigate the correlation between CPV-2 infection and seasonality, co-infection with other pathogens, classify the predominant CPV epidemic strains as new CPV-2a, and CPV-2c.

Keywords: Anemia, hematology, canine parvovirus, enteritis, vaccination.